

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๓๖

เจ็บไข้ได้ป่วย

ถ้าพอกว่าไม่สบายนี้มันก็เหมือนกับลิงช่วยลิงนะ ทั้งพระทั้งเณรมาได้ขู่ไล่ลงกุฏิไม่ให้ขึ้น มายุ่งอะไร มันเป็นอยู่กับเราต่างหาก ไม่ได้เป็นอยู่กับพระกับเณรกับใครต่อใคร อย่ามายุ่งนะ พอกว่าไม่สบายคนนั้นก็มายุ่งคนนี้ก็มายุ่ง คนนั้นมาถามคนนี้ก็มาถามตอบกับคนก็เลยจะตาย มันไม่ได้เรื่องอะไรนี่ เคยเป็นเคยอะไรอยู่ เรื่องเจ็บไข้ได้ป่วยมันมีอยู่ในธาตุในขันธนี้ด้วยกันทุกคน ถ้ามันจะหายก็หาย ถ้าไม่หายมันก็เป็นอยู่ในธาตุในขันธ มาเยี่ยมมายามมาดูกันเกิดประโยชน์อะไร ว่ากำลังใจ กำลังใจอะไร เราไม่ได้เอาจากใครแหละกำลังใจ พอมมีคนมาเยี่ยมก็ดีใจอย่างนั้นหรือ นี่ไม่ดีใจมีแต่ไล่ชนาบเลยเยี่ยมหาอะไรว่าจ้างเลย หมอจะมาตรวจไม่ให้ตรวจ เวลานี้ปกติ ไม่จำเป็น..ไม่ตรวจ

นี่เคยพูดแล้วเป็นสองเมื่อไร ไม่ได้เป็นสองเหมือนใครนะ พูดยังไงเป็นอย่างงั้นเลย บอกแล้วเป็นระยะ ๆ ถ้าพอกที่จะเกี่ยวข้องกับหยูกกับยาอะไรเราก็เกี่ยว พอกที่จะลดส่วนไหนลงเราลดของเราเอง ๆ เวลามันเป็นมากจริง ๆ อะไรก็ไม่เกิดประโยชน์แล้ว... ยาไม่ต้อง นั่นตัดเข้า ๆ สุดท้ายใครมายุ่งไม่ได้นะ ห้ามไม่ให้มาแต่ต้องจนกระทั่งร่างกาย ห้าม..นั่น จะตายคนเดียว ก็อริยสังฆแสดงบ้าง ๆ เรียนธรรมะไม่เรียนอริยสังฆจะเรียนอะไร ถ้ารู้ต้องรู้อริยสังฆนี้ซิ รู้กันแล้วจะไปหลงกันอะไร อะไรมันทนอยู่ได้ก็อยู่ อะไรอยู่ไม่ได้มันพังของมัน ก็รู้กันอยู่ว่าพังจะไปตื่นมันหาอะไร ไม่ตื่น พูดจริง ๆ ใครจะว่าบ้าก็ว่า ไม่ตื่นก็บอกไม่ตื่น เวลาตื่นก็บอกว่าตื่น นี่มันไม่ตื่นก็บอกไม่ตื่น

อย่างเมื่อคืนวันที่ ๒๖ มันเอาอย่างหนัก หนักแบบหนึ่ง เป็นอยู่ข้างบน ลูกนั่งไม่ได้เลย ล้มตม ๆ นั่งอยู่กับหมอนก็พันกันอยู่กับหมอน กุฏิมันหมุนไปหมดเลย อะไร ๆ หมุน แม้ที่สุดที่นอนหมอนมุ้งหมุนไปตาม ๆ กันหมด เราก็รู้ว่ามันหมุน ธาตุขันธมันเป็นของมันก็ไม่เห็นตื่นมันอะไร มันจะหมุนไปไหนวะ ปิดประตูไว้หมดแล้วมันจะหมุนออกนอกทวีปได้หรือ ประตูปิดแล้วใส่กลอนแล้วนี่ เอ้า มันก็หมุนอยู่ภายในนี่ ๆ

คืนแรกดูเหมือนคืนวันที่ ๒๖ พอวันที่ ๒๗ หกทุ่มเริ่มอีกแล้ว เริ่มคราวนี้มันไม่ได้เป็นอยู่ข้างบน มันเข้าข้างในละซิ หมุนแล้วเข้าไปข้างใน เอ นี่มันจะไม่ได้ถอดกลอนประตูออกหรือ เวลาตายพระเณรก็จะมางัดประตูลำบากนี่นะ ขนาดนั้นนะวันนั้น มันหมุนเข้าข้างใน ต้องได้รับกันละ เรียกว่าตั้งกองทัพรับกัน มันเข้าข้างในนี้รุนแรงนะ เขาเรียกเข้าอุโมงค์ใหญ่ เป็นอยู่ภายนอกนี่ค่อยยังชั่ว วันนั้นเข้าข้างในด้วยจนจะได้เปิดประตูไว้ ผู้มาดูให้เห็นชัดเจนไม่ต้องมางัดประตูให้ลำบาก หนักอยู่คืนนั้น จากนั้นมาก็เบาเรื่อย ๆ แต่กำลังไม่มีนี่สำคัญ มันคงเป็นเพราะยาอะไรก็ไม่รู้

เรื่องตายนะอย่ามาวิตกวิจารณ์กับเรานะ บอกชัด ๆ เลย อย่ามาวิตกวิจารณ์กับ หลวงตาบัว กลัวหลวงตาบัวจะเป็นอย่างโน้นอย่างนี้ ลงนรกหลุมไหนเราจะลงของเราเอง ถ้ามันควรจะไปลงนรกเราจะลงของเราเอง มันควรจะไปไหนเรารู้ที่อยู่ในตัวของเราแล้ว เพราะฉะนั้นเราถึงไม่สะทกสะท้านเราบอกตรง ๆ เลย ไม่งั้นสอนทำไมสอนคนสอนหลอก ๆ หลอน ๆ ได้ยังไง ถอดออกมาจากหัวใจ ถ้ามันจะรู้ก็รู้ที่หัวใจนี้ ถอดออกมาจากนี้สอน

เพราะฉะนั้นถึงสอนให้มีธรรมภายในใจหนามันถึงมีหลักยึดนะ สิ่งภายนอกเอาเรื่องไม่ได้นะ เงินทองกองเท่าภูเขาที่นี่ก็จะเกิดประโยชน์อะไร เวลาจำเป็นมาแล้วเกาะไม่ได้ยึดไม่ได้ พัง ๆ ๆ ดีไม่ดีเป็นเปรตเผือกกองทัพสมบัตินั้นอีก จะไปไหนมาไหนก็ไปไม่ได้แหละ นั่นมันเป็นภัยแก่ตัวเองถ้าไม่รอบคอบตัวเอง เพราะฉะนั้นจึงให้สร้าง ความดี อบรมจิตใจของเราให้มีความแน่นหนามั่นคง ให้มีหลักใจกับธรรมะ ธรรมะเป็น เกาะที่สำคัญมากที่จะยึดเพื่อความแคล้วคลาดปลอดภัย ถ้าไม่มีธรรมแล้ว กำหนดดูเจ้าของเวลาไหนก็เร่ ๆ ร่อน ๆ โลเล่โลกเล็ก เวลาจะตายก็แบบเดียวกันนี้ หาความแน่นอนไม่ได้มันก็กลิ้งไปเลยซี

ดูเจ้าของให้รู้ชี้ว่าเราได้สร้างความดีอะไรไว้ ความดีนั้นละเป็นที่พึ่งเป็นพึ่งตาย ไร้เรื่องกิเลสหลอกคนมีแต่ความเพลิดความเพลินรีนเริงบันเทิงเหมือนไม่มีป่าช้า บทเวลาป่าช้าปับเข้ามาหานี้ไม่เห็นมีคำพูดอะไรตอบรับกัน มีทำต่อสู้อัน ตายด้วยกันทั้งนั้นแหละ กิเลสหลอกคนหลอกมาสักเท่าไรแล้ว เวลาเป็นบักกับกิเลสมันเหมือนไม่มีป่าช้าเหมือนจะไม่ตาย คนทั้งโลกเราจะอยู่คำฟ้าคนเดียวเรา นั้นเห็นไหมกิเลสหลอกคน มันไม่เข็ดไม่หลาบนี่นะ เพราะฉะนั้นถึงสลดสังเวชซี การสั่งสอนหดเข้ามา ๆ โห สอนกันไป ยังไงนี่

นี่ก็สอนให้รู้เรื่องราว ให้อึดความดีให้ดีนะ อยู่ในบ้านในเรือนก็ให้มีศีลมีธรรม เป็นเครื่องบังคับ ให้สงบเรียบร้อยในครอบครัวภายในเพื่อนฝูงด้วยกัน ถ้าต่างคนต่างมีธรรมแล้วสงบ ธรรมะพระพุทเจ้าไม่เคยทำโลกให้กำเริบแต่ไหนแต่ไรมา นอกจากทำโลกให้สงบเท่านั้นเอง เพราะโลกมันวุ่นวาย โลกวุ่นวายคืออะไร ก็เพราะอำนาจของกิเลสมันแหละ มันเข้าไปตีเหล็กไปหมด วุ่นวาย ธรรมเข้าไปเป็นน้ำดับไฟระงับดับ เพราะฉะนั้นจึงต้องให้มีธรรมภายในใจตัวเอง ภายในความประพฤติ มีหลักใจอยู่ชั้น แล้วสร้างความดีคือการบังคับจิตใจของตนไม่ให้ทำความชั่ว นอกจากนั้นก็ทำความดี ๆ ความดีก็เสริมเข้าไป ๆ จิตก็มีกำลังแล้วก็แน่ใจตัวเองไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งแน่ใจทีเดียว ไม่ต้องไปถามใคร รู้อยู่ในใจนี้ท่านว่า สนุทธิภูมิโก ประกาศปาง ๆ อยู่ในหัวใจ

จึงบอกตรง ๆ ว่าเวลาตายใครอย่ามาเป็นกังวลกับเรานะ เราไม่กังวลกับใคร

บอกตรง ๆ เลย สามแดนโลกธาตุนี้ไม่กังวลกับอะไรทั้งนั้น เอ้า ทนไม่ไหวหรือ.. ไปเท่านั้นเอง ภารา หเว ปลูกกุชชุธา แแบกมาตั้งแต่วันเกิดแล้ว ยิ่งคนมีกิเลสอย่างพวกเรา ๆ ท่าน ๆ ด้วยแล้วแบกทั้งอุปาทานด้วยนะ ไม่แบกเพียงความรับผิดชอบในธาตุในชั้นฟ้าอยู่กินหลับนอนเท่านั้นนะ ยังแบกด้วยความยึดมั่นถือมั่น เป็นกองทุกข์อันหนัก อันนี้แบกสองชั้น

พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านแบกเพียงอันเดียว เพียงรับผิดชอบอยู่ในธาตุในชั้นฟ้าเท่านั้น เหนอ อยู่ไม่ได้หรือ จะไปแล้วหรือ ไปก็ไปซี ปล่อยปิ้งเลย นี่เรียกว่าหมดความรับผิดชอบ ส่วนอุปาทานความยึดมั่นถือมั่นอะไรท่านไม่มีตั้งแต่วันตรัสรู้ปั้งขึ้นมาเท่านั้นแหละ ไม่ต้องซ้ำซาก นิดเดียวเท่านั้นพอ พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์พระสาวกทั้งหลายทุก ๆ องค์ตรัสรู้หนเดียวปั้งเท่านั้นพอ ขาดสะบั้นไปหมดแล้วไม่มีอะไรมาเป็นเงื่อนต่อ แล้วธาตุชั้นนี้มันจะเอาอะไรมาต่อ มันก็เป็นโลกเหมือนกันกับโลกทั่ว ๆ ไป มันจะมีอำนาจอะไรมาเป็นเงื่อนต่อ ให้เกาะให้เกี่ยวให้ได้ยึดได้ถือ ให้ได้แบกให้ได้ทามให้หนักล่ะ

เรียนให้รู้ให้เห็นซิ เรียนให้เจอซิธรรมนี้ เจอแล้วไม่กราบพระพุทธเจ้าไม่มีในโลกนี้ว่างั้นเลย เพราะธรรมะเป็นอันเดียวกัน ปัจจุบันอยู่ที่นี้ ไม่มีอดีตอนาคต เข้าในวงปัจจุบันเป็นอันเดียวกันแล้วพอ นี่ละองค์ศาสดาแท้ที่อยู่ตรงนั้น ตรงที่บริสุทธิ์ ใจที่บริสุทธิ์ ปั้งเท่านั้นไม่ว่าพระพุทธเจ้าและสาวก นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย ไม่มีความยิ่งหย่อนกว่ากันเลย เสมอกันหมด ตรงนั้นตรงเสมอกัน อำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารนั้นต่างกัน อย่างพระพุทธเจ้าก็ไม่เหมือนกัน พระสาวกก็ไม่เหมือนกัน มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงตามนิสัยวาสนาที่เคยทำความปรารถนามาต่างกัน แต่เรื่องความบริสุทธิ์เมื่อถึงนั้นแล้วเหมือนกันหมดเลย เมื่อไปถึงนั้นแล้วก็จะไปห้วงอะไร เรื่องเหล่านั้นมันเรื่องหยาบ ๆ ไปห้วงเขาอะไรไปห้วงเขาอะไรไปแบกเขาอะไร เขาหยาบ ๆ ถ้าเราว่าเราเป็นคนละเอียดแล้วไปเป็นบ้ากับเขาทำไม ถ้าละเอียดก็ให้ไปตามความละเอียดของตนซิ อย่าไปตามความหลงซี นั่น

นี่พอว่าไม่สบาย โท คนนั้นมารุมคนนี้มารุมรำคาญจะตายนะ ต่อไปนี่ใครต่อใครก็ตาม จะให้เอาชายเอาแระไปดักไว้ที่ประตูนั้น ใครมาให้มันชักเอา ติดบ่วงเราแก้กันอยู่ทั้งวัน มายุงอะไรนักหนา เข้าใจไหม ไปดักชายไว้นั้นซิ ให้แก้ตั้งแต่ขาดคนหัวคนจากบ่วงมายุงนัก นี่ไม่ใช่โรคยุงนะพูดจริง ๆ พุดออกมาเต็มหัวใจเลย นี่ไม่ใช่โรคยุง ไม่ยุงกับใคร อยู่กับภูกี้ก็ไม่ยุงอยู่แล้ว ยิ่งเวลาที่โลกเขาสมมุติว่าเรื่องเป็นเรื่องตายเข้าด้ายเข้าเข็ม มันก็น่าจะยุงมากต่อนั้นอีก นี่ไม่ยุงว่างั้นเลย จะอยู่ก็อยู่ กินได้กินไป นอนได้นอนไป ไม่อยู่หรือ ไม่อยู่ก็ไปซี

เท่านั้นอริยสัจ เรียนอริยสัจให้รอบแล้วเป็นอย่างนั้น ไม่กระทบกระเทือนกัน ระหว่างความเป็นกับความตายไม่กระทบกระเทือนกันนะถ้าเรียนให้รอบแล้ว ถ้าไม่รอบ แล้วความเป็นกับความตายจะรบกันแหละ รบตลอด นั่นละสร้างกองทุกข์ขึ้นมาในเวลา รบกัน ถ้าเรียนรอบเสียหมดแล้วไม่กระทบกันแล้วก็ไม่รบกัน แสนสบาย วางไว้ตาม เป็นจริงของธาตุของชั้นของใจ ใจที่บริสุทธิ์คือใจที่อิมตัวพอเต็มที แล้วยึดอะไรถือ อะไร เอาอะไรมาเพิ่ม ถ้ามาเพิ่มอยู่ที่แสดงว่ายังบกพร่อง

นี้ได้พยายามสอนลูกเต้าหลานเหลนทั้งหลายที่มาวัดมาวา เหนื่อยขนาดไหนเราก็อุตส่าห์สอน เพราะหัวใจเป็นของสำคัญมาก มันจะสมบุกสมบันไปอีกตลอดก็กัปกี้ กัลป์ เรื่องเกิดเรื่องตาย ๆ ของใจดวงเดียว ๆ นี้ แล้วกิเลสมันก็ลบล้างว่าตายแล้วสูญ ฟังซิ คนเคลื่อนโลกสัตว์เคลื่อนโลกอยู่นี้มันยังหลับตามาโกหกโลกได้ แล้วโลกก็หลับตา เชื่อมันด้วยนะว่าตายแล้วสูญ ๆ นี้เห็นไหมแผ่นดินอันนี้ เพียงที่เรามองเห็นด้วยตาเนื้อของเรา นี้หาที่เหยียบย่างไปไม่ได้ เต็มไปด้วยสิ่งที่มีอยู่ทั้งหลาย แล้วกิเลสว่าตายแล้วสูญ ฟังซิ ยังเชื่อมันอีก ถ้ามันสูญแล้วอะไรมานั่งเต็มศาลานี้ มันสูญไปเสียหมดแล้วเอาอะไรมาเกิด นั่งเต็มศาลาอยู่นี้ ดูนี่ซิ

นี่มันไม่ดูซิ วิ่งตามกิเลส วิ่งแบบหลับหูหลับตาวิ้ง นี่ละตัวมันจะไป จิตดวงนี้ละ พอลมหายใจหมดเท่านั้นละตีตบออกไปแล้ว เรื่องบุญเรื่องบาปจะติดแนบแล้วนั้น ไม่มีอะไรติดในโลกนี้ มีบุญกับบาปติดใจ เพราะฉะนั้นจึงทำให้สร้างความดีหนา บาปมันเป็นภัย มีมากมีน้อยตกลง ๆ บิบบังคับลงให้เกิดความทุกข์มากน้อยตามวิบากแห่งกรรมชั่ว นั้นแล ถ้าเป็นกรรมดีก็ติดขึ้น ๆ ดีมากเท่าไรติดขึ้น ๆ ดีสุดขีดติดเลยตั้งพระพุทธเจ้า และสาวกท่าน หมดแล้วเรื่องการท่องเที่ยวในวัฏสงสาร ขาดสะบันงาตั้งแต่ขณะตรัสรู้ที่แรก รู้ในหัวใจเจ้าของขณะนั้นด้วยนะ ไม่ใช่ว่าตรัสรู้วันนี้แล้ววันหน้าโนนถึงจะไปเอาไปประกาศนียบัตร ไปรับประกาศนียบัตร ปริญญาอันปริญญานี้ ปริญญาชี้หมาอะไร โกรโรโกโส รับกันมาแล้วไม่เห็นสมปริญญา ปัญญาชน ๆ มันชนะ ปัญญาชนของพระพุทธเจ้าไม่ได้เป็นอย่างนั้น ไม่งั้นจะเป็น สรรณ คัจฉามิ ของพวกเราได้อย่างไร พระองค์ไม่แนในพระองค์แล้วสอนโลกได้ยังไง สอนด้วยความแน่นอนออกมาจากใจ

เพราะฉะนั้นจึงพยายามรักษาใจให้ดีนะ มันไม่สูญ ตายแล้วมันไม่สูญ ตายมากก็กัปกี้กัลป์จิตแต่ละดวง ๆ ของบุคคลและสัตว์แต่ละราย ๆ นี้เอามาแข่งกันไม่ได้ คือมันมากด้วยกัน ไม่มีใครที่จะว่าคนนี้น้อยคนนั้นมาก แข่งกันได้ คนนั้นชนะคนนี้แพ้อย่างนี้ ไม่มี คือมากต่อมากขนาดนั้นละ เรื่องเกิดเรื่องตายมาตั้งเท่าไรแล้ว แล้วยังจะไปอีก อย่างนั้นตลอด ถ้าความดีไม่มีเราจะย่นวิญญูเข้ามาไม่ได้นะ

การที่ย่นวิญญูที่ยืดยาวแสนยืดยาวนี้ให้หดสั้นเข้ามา หดย่นเข้ามา ๆ นี้เพราะ

อำนาจแห่งความดีเท่านั้นไม่มีอย่างอื่น ไม่มีอะไรช่วยได้เลยนอกจากความดีนี้เท่านั้น แล้วเวลาไปเกิด เกิดเหมือนเขาก็ดำตาม เชื้อแห่งภพชาติยังมีอยู่ที่ไปเกิดในสถานที่บุคคล มีบุญนั้นแลไม่เหมือนคนมีบาป แล้วก็หย่นเข้ามา ๆ วัฏวนที่ยืดยาวแสนยืดยาว อำนาจแห่งบุญกุศลนี้ค่อยตัดเข้ามา ๆ ตัดหย่นเข้ามาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ดังพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านนั้นถึงบพปัจจุบันแล้ว ขาดสะบันลงในเวลานั้น

ที่นี้เปิดโล่งหมดเลย เคยเป็นมาเท่าไรไม่ต้องถาม ถามใครอะไรเป็นเรื่องของเจ้าของแท้ ๆ มองบั้นนี้มันพุ่งไปหมดเลย อย่างนั้นจึงเรียกว่ารู้ จะไปถามใครก็เรื่องของเจ้าของเป็นแท้ ๆ ไปถามคนไหน โลกเลิกไปไหน มองดูปัจจุบันนี้ฟาดลงอดีตมันสักเท่าไร ดูไปอนาคตก็รู้ชัดละซี มันตัดขาดไปหมดแล้ว ปัจจุบันก็ขาดแล้ว เป็นมาสักเท่าไรขาดแล้ว อนาคตที่จะสืบต่อไม่มีแล้ว ปัจจุบันนี้บริสุทธิ์แล้วพอแล้วทุกอย่าง นั่นจึงเรียกว่ารู้ซี

ธรรมะพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ ตรัสไว้ชอบแล้ว ๆ เรามีแต่ศึกษาเล่าเรียนมาแล้วก็มาอวดน้ำลายกัน ว่าเรียนรู้มากรู้่น้อยอะไร ๆ ยุ่งไปหมด ได้แต่น้ำลายความจำความจริงไม่ปรากฏในหัวใจเลย กิเลสไม่ได้ถลอกปอกเปิก ดีไม่ดีกิเลสหัวเราะด้วยซ้ำไป เรียนนักธรรมตรีโท โท ภูนี้ได้นักธรรมตรี เน้นกิเลสขึ้นแล้วเจ้าของไม่รู้ ยังดีใจห่อเป็นบ้ำอยู่ พอได้นักธรรมโท โท ภูนี้ชั้นโทนะ ขึ้นแล้วคึกคัก กิเลสมันหลอกทางนี้เป็นบ้ำแล้ว พอนักธรรมเอก มหาเปรียญ โอ้ยก้าวไม่ออก ภูนี้คือตู้พระไตรปิฎกเคลื่อนที่ เคลื่อนที่อะไรพวกกิเลสเต็มหัวแหละนั่น ถ้าไม่รู้ก็ให้รู้เสีย

พูดว่าหลวงตาบวนี้ไม่พูดว่าใคร หลวงตาบวเป็นทั้งนักธรรมตรี นักธรรมโท นักธรรมเอก ทั้งมหาเปรียญ พระไตรปิฎกเคลื่อนที่ก็หลวงตาบวนี้เคลื่อน เวลานี้มีแต่ความขี้เกียจอ่อนแอเคลื่อนที่ ไม่มีพระไตรปิฎกเคลื่อนที่เหมือนแต่ก่อน เดียวนี้มีแต่ความอ่อนแอห่อแท้ เมื่อเข้าไปบิณฑบาตไม่ได้ แต่กินได้เคลื่อนที่ มันเป็นอย่างนั้น มีแต่เคลื่อนที่ไปอย่างนั้นเดี๋ยวนี้

เป็นห่วงจริง ๆ นะ เป็นห่วงลูกหลาน โถ มรสุมที่เราจะสมบุกสมบันผ่านมรสุมไปนี้ ต่างคนต่างจะได้รับความกระทบกระเทือนร้อนมากร้อนน้อย ถ้าใครมีบุญมีกุศลมีความดีก็มีความร้อนน้อย เวลาผ่านไป ๆ กระแสของกิเลสตัณหาแม้แต่ฟืนแต่ไฟเผาไปนี้ แล้วเราก็ชอบมันเสียด้วยนะ ตรงไหนที่ไฟกล้า ๆ แข็ง ๆ ไฟที่มันจะเผาให้พินาศฉิบหาย มันชอบตรงนั้นเสียด้วยนะ ตรงไหนไฟไม่แรงไม่ชอบ ตรงไหนที่กระแสของไฟจะออกมาจากจุดนั้นแรง ๆ แล้วชอบมาก ๆ

ดังราคาต้นทุนนี้เป็นต้น นี้ได้เทศน์ทุกวัน เราอยากว่าทุกวันนะ เพราะอันนี้รุนแรงมากก็บอกแล้ว ไฟอยู่ตรงนี้มาก แล้วสัตว์ทั้งหลายชอบมาก นี่ตรงนี้จะตรงลำคัญ

ร้อน ๆ เพราะอันนี้แหละ ช่างกันແหลก ปัจจุบันก็เห็นกันอยู่ชัด ๆ อย่างนี้ ทั้งผิวทั้งเมียบ
 ช่างกันไม่เลือกหน้าดูซินะ ผิวเมียบช่างกันได้ลงคอ พ่อแม่กับลูกช่างกันได้ลงคอ เห็นไหม
 เรื่องกิเลสตัวนี้ตัวสำคัญมาก แล้วมันปลิ้นปล้อนร้อยพันพันคม ไม่มีทริโอดตัดปะ ตัว
 หน้าด้านที่สุด ให้โลกทั้งหลายได้ทำบาปทำกรรมอย่างไม่สะทกสะท้าน ก็คือตัวนี้เป็นตัว
 สำคัญมาก รุนแรงมาก แล้วโลกก็ชอบมากเสียด้วย กำลังเสริมกันให้เป็นบ้าไปหมดเลย
 เวลานี้ เสริมไปหมดทุกอย่าง อะไร ๆ ก็เสริม เสริมอันนี้นะ หยั่งเข้ามาหาตัวนี้ ๆ ละ
 อันนี้กึ่งก้านมันมาจากไหน พอดูไป มาจากตัวนั้น กึ่งก้านที่แสดงออกมานี้มาจากไหน
 คือตัวนั้น ๆ บังคับออกมา ๆ โลกชอบมากนี่ซิเห็นไหม

พระพุทธเจ้าท่านบังคับเอาไว้เพื่อไม่ให้มันรุนแรงเกินไป ท่านจึงว่าให้มีศีลมี
 ธรรม คือมีวินัย มีเครื่องกำจัด มีเครื่องป้องกันรักษาตัวเอง มีธรรมเท่านั้นเป็นเครื่อง
 ป้องกัน ถ้าไม่มีธรรมแล้วเตลิดเปิดเปิง สัตว์นี้เหมือนกับลงในหม้อน้ำร้อนนั้นแหละ ไม่
 มีความหมายอะไรเลย แต่เมื่อมีธรรมมีธรรมอยู่ ก็ยังมีเจ็บมีแสบบ้างแต่ไม่ถึงกับหมด
 เนื้อหมดตัว เพราะธรรมเป็นเครื่องยึดไว้

ท่านจึงสอนให้อยู่ในขอบเขตของธรรม ไม่งั้นอันนี้จะป็นพินเป็นไฟรุนแรงเอา
 มากที่สุดเลย ถ้าไม่มีธรรมเป็นเครื่องกั้นทาง เรื่องกาเมสุ มิจฉาจาร ละไม่ได้ท่านก็ไม่ได้อ
 บอกว่า เอละให้ได้นะ ท่านก็ไม่ได้ว่านี่นะ เมื่อละไม่ได้ก็ให้รักษาให้ดีนะ ให้อยู่ในกรอบ
 อันนี้นะ ความพอเหมาะพอดีจะอยู่ในนี้แหละ ถ้าเลยนี้ไปแล้วเป็นไฟ ๆ ทันที้ หลึงก็
 หลึงปลอม ชายก็ชายปลอม ผัวก็ผัวปลอม เมียก็เมียปลอม ไม่ใช่เมียจริงผัวจริง
 เหมือนคู่ฟุ้งเป็นฟุ้งตายกันนี้

เพราะฉะนั้นจึงให้ฝากลงตรงนี้ ความสุขความเจริญ ความเย็นออกเย็นใจ ความ
 ตายใจต่อกันจะมีอยู่จุดนี้ ทั้ง ๆ ที่มีกิเลสอยู่ มีอยู่ที่เย็นอยู่ที่จุดนี้ นั่นท่านบอกไว้อย่าง
 นั้นนะ พอแยบออกไปจากนี้แล้วเอละนะ หามเขียงตามไม้ทั้นแหละ กิเลสเอาไปสับไป
 ย่ำແหลกหมดเลย มันป็นของดีเมื่อไร หลึงถ้าเป็นเมียเราก็ดีถ้าเป็นหญิงปลอมเป็นยัง
 ใจ ชายก็เหมือนกันถ้าเป็นผัวเรามันก็ดี ถ้าเป็นชายปลอมเป็นยังใจ เหล่านั้นมันปลอม
 ทั้งนั้นนะ พระพุทธเจ้าก็ตัดไว้หมด ว่านั่นเป็นส่วนของเขานี้เป็นส่วนของเรา ตัดไว้ ๆ
 เพื่อให้อยู่ในกรอบแห่งความพอดี เพราะตัวนี้มันรุนแรงมาก ใครจะไปรู้ยิ่งกว่าพระพุทธ
 เจ้า เมื่อละไม่ได้ให้ปฏิบัติอย่างนี้ท่านว่า เอละจนกระทั่งละได้ ให้ปฏิบัติอย่างนี้ ๆ ให้อยู่
 ในกรอบอันนี้แล้วจะร่มเย็น

เอามาแข่งกันซิ คนมีศีลมีธรรมกับคนไม่มีศีลมีธรรมเอามาแข่งกัน คนมีความ
 โลภมากกับคนมีความปรารถนาน้อย เอละสามีภรรยาแน่นละมาแข่งกัน คนนี้ **อุปปัจจต**
 เป็นผู้มักน้อย มีความปรารถนาน้อยที่สุด คือมีผัวเดียวเมียเดียว เอ้า ตั้งลงก็ กูนี้คูผัว

เดียวเมียเดียว เอานันมาตั้งกิก ไอนัน ๒๐ ผัว ๓๐ เมียเอามาแข่งกัน เป็นยังไงที่นี้
ความสุขทางนั้นกับทางนี้เอามาแข่งกันซิ แล้วยังไม่ทันจะได้แข่งคู่ผัวตัวเมียที่เขาмаกัน
มาก ๆ แล้วเขาจะฆ่ากันให้เราดูด้วยซ้ำ ผัวเมียคู่นี้ดูสบาย ดูพวกนั้นแย่งกันเป็นบ้ากัน

เป็นอย่างนั้นละอำนาจของกิเลสตัณหาหาคะนี้มันรุนแรงเหมือนไฟลามทุ่ง หา
ความสุขที่ไหนได้ มีมากก็เมื่อกี่ผัว เอ้า ลองดูซิถ้าอวดเก่งกว่าพระพุทธเจ้า มีแต่พินแต่ไฟ
เผาไหม้ทั้งนั้นแหละ แผลกเหลวไปหมด หาความแน่นอนใจหาความตายใจไม่ได้ หาที่
เกาะที่ยึดไม่ได้ก็คือพวกนี้แหละ นิมิตที่ยึดที่เกาะ มองมาในบ้าน มองมาหาผัวก็ตายใจ
มองมาหาเมียก็ตายใจแล้ว อันนั้นมองไปไหนไม่มีคำว่าตายใจ มีแต่สลับไปเรื่อย ๆ จน
กระทั่งตายเลยพวกนี้ละ

เรายังไม่เชื่อพระพุทธเจ้าจะไปเชื่อใคร เรื่องโรคอันรุนแรงที่สุดพระพุทธเจ้าก็
แสดงไว้แล้ว อันนี้เป็นอันดับหนึ่ง รุนแรงที่สุดเลยในโลกเรานี้ว่างั้นเลย ท่านจึงให้รักษา
ให้อยู่ในกรอบให้มีศีลมีธรรมแล้วเย็น คู่แข่งกันไม่ต้องเอามากอย่างที่ว่านี่ อย่าเอาเงิน
เอาทองเอาข้าวเอาของมาแข่งกัน เอาผัวเอาเมียละมาแข่งกัน คนนั้น ๒๐ ผัว คนนี้ ๒๐
เมีย เอามาแข่งกันกับคนผัวเดียวเมียเดียว นี่เรื่องความสุขความสงบเย็นใจ ความตายใจ
ทุกสิ่งทุกอย่าง คนนี้จะกอบกำเอาไว้หมด คนนั้นจะคว้าน้ำเหลว ๆ ทั้งนั้นละ เป็นบ้าเฉย
ๆ เป็นบ้าคว้าน้ำเหลวเฉย ๆ ไม่ได้มีของจริงนี่ละ

ดูหญิงคนนี้ก็ปลอมคนนั้นก็ปลอม มีก็สิบคนก็ปลอม มีก็ร้อยก็พันคนปลอม
หมดไม่ใช่จริง ผัวก็เหมือนกัน ชายนี้มีก็ชายเอามานั้นก็ปลอมนั้นก็ปลอม เพราะไม่ใช่ผัว
แท้ ๆ มีร้อยมีพันมีหมื่นมีแสนปลอมทั้งหมด นี่ผัวเราเมียเราสองคนจริงแล้วเท่านั้น
พอ นี่มีน้ำหนักรวมไหมละ นี่ละที่ตายใจอยู่ตรงนี้ พระพุทธเจ้าจึงสอนลงตรงนี้ ใครจะ
ไปรู้ละเอียดแหลมคมยิ่งกว่าองค์ศาสดา ศาสดาองค์เอก กิเลสมันอวดเก่งเสมอแหละ
แต่มันก็เอากองทุกชั้นนั้นแหละเผาหัวคนที่โง่ไปตามมันเชื่อมัน

ตะกั่วนี้พูดถึงเรื่องจิต จิตนี้สำคัญมากนะ ตัวภพตัวชาติตัวนรกท้องเทียว อย่างพ่อ
แม่ครูจารย์มันที่เราเขียนไว้ในประวัติของท่าน จิตคือนรกท้องเทียวท่านว่า นั่นละดูเอาซิ
ไม่หยุดแหละไปอยู่ตลอด ๆ แล้วจะไปอีกไม่มี..คือที่ผ่านมาแล้วยึดยาวฉันใจ และที่จะ
ไปข้างหน้าก็จะยึดยาวฉันนั้น ถ้าไม่มีความดีเป็นเครื่องตัดทอนนะ จะเป็นไปอย่างนี้
ตลอดเหมือนมดไต่ขอบดั่งนั้นแหละ ไต่ไปไต่มาอยู่ไม่มีทางออกเพราะมันวงกลม
วิญญูะแปลว่าเครื่องหมุน ๆ มันหมุนไปหมุนมาก็เหมือนกับขอบดั่งนั้นแหละ วงไปเวียน
มาเกิดแล้วเกิดเล่า ภพเก่าภพใหม่ของเจ้าของนั้นแหละไม่รู้กี่ครั้งก็หนีจ้่าไม่ได้นะ
เพราะมันมากต่อมาก นี่ถ้าไม่มีความดี

มีความดีเราสร้างตัวของเราให้เป็นที่แน่ใจ ๆ เป็นคนรักศีลรักธรรมรักผัวรักเมีย

ชื่อเสียงสุจริตต่อกันนี้เป็นบ่อแห่งการสร้างความดีทั้งนั้น ถ้าปลีกจากนี้แล้วสร้างกรรม
เผาหัวเจ้าของ เราพยายามสร้างให้ดีอย่างนี้เราจะเป็นที่แน่ใจ ๆ วัฏวนก็จะหดย่นเข้ามา
ๆ จนกระทั่งถึงปัจจุบันก็อย่างพระพุทธเจ้าและสาวกท่าน ท่านแสนสบาย
เออะเทศน์เท่านั้นละ พวกจำเอานะ วันไหนเทศน์ทุกวัน ๆ ให้พร